

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 40C/16/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1412213489
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Némethová Stiffelová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2013:1412213489.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred samosudkyňou JUDr. Erikou Némethovou Stiffelovou v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., so sídlom Olejkárska 1, Bratislava, IČO: 00 492 736 zastúpený advokátom JUDr. Vladimírom Kánom, Námestie Martina Benku 9-C1, Bratislava proti odporcovi: Z., o zaplatenie 50,50 eura takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,70 Eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku na číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS XXXXXXXX..

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok za návrh v sume 16,50 Eur a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 29,08 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa, JUDr. Vladimíra Kána, advokáta, so sídlom v Bratislave, na číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS XXXXXXXX vedený v N., do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania doručeným tunajšiemu súdu dňa 20.09.2012 domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu sumu 50,50 eura, nakoľko odporca sa v dopravnom prostriedku navrhovateľa na výzvu kontrolného orgánu nepreukázal platným cestovným lístkom.

Súd vydal dňa 24.09.2012 pod č.k. 25Ro/1223/2012-7 platobný rozkaz, ktorým odporcu zaviazal na zaplatenie uvedenej sumy s príslušenstvom. Proti predmetnému platobnému rozkazu podal v zákonnej lehote odporca odpor s odôvodnením, že si nie je vedomý, že by v uvedený deň bol kontrolovaný revízorom. Občiansky preukaz nestratil a nebol mu ani odcudzený. Platobný rozkaz sa zo zákona v plnom rozsahu zrušil a súd vo veci nariadil pojednávanie.

Navrhovateľ k tomuto odporu písomným podaním zo dňa 07.01.2013 zaujal nasledovné stanovisko: odporca sa dňa 10.01.2011 nepreukázal na výzvu revízora pri cestovaní linkou 21 mestskej hromadnej dopravy v Bratislave platným cestovným lístkom. Osobné údaje boli zistené z predloženého občianskeho preukazu, ktorým sa odporca preukázal revízorovi a ktorý nie je k dnešnému dňu na oficiálnej stránke Ministerstva vnútra SR evidovaný ako stratený alebo odcudzený. Odporca svoj záväzok voči navrhovateľovi dobrovoľne neuhradil, hoci ho na to navrhovateľ pred podaním písomne vyzýval, avšak bezvýsledne. Navrhovateľ eviduje voči odporcovi spolu 8 neuhradených pohľadávok a to pod VS XXXXXXXX, kde bol vydaný platobný rozkaz sp. zn. 30Ro/2034/2010, ktorý je právoplatný a vykonateľný, pod VS XXXXXXXX, kde bol vydaný rozsudok pod sp.zn. 19C/18/2011, pod VS XXXXXXXX, kde bol vydaný platobný rozkaz sp. zn. 25Ro/1224/2012, pod VS XXXXXXXX, ktoré je predmetom sporu, pod

VSXXXXXXXX kde bol vydaný platobný rozkaz sp. zn. 25Ro/1589/2012, pod VSXXXXXXXX kde bol vydaný platobný rozkaz sp. zn. 30Ro/1671/2012, pod VS XXXXXXXX a VS XXXXXXXX, kde bola odoslaná výzva na zaplatenie. Odporca viackrát telefonicky kontaktoval navrhovateľa so žiadosťou o predĺženie lehoty na uhradenie pohľadávok. Preto tvrdenia odporcu považuje navrhovateľ za bezpredmetné a účelové, v snahe vyhnúť sa uhradeniu dlžnej sumy.

Právny zástupca navrhovateľa sa na pojednávanie nedostavil napriek tomu, že doručenie predvolania mal riadne a včas vykázané, nežiadal ospravedlniť svoju neúčast' a preto súd prejednal a rozhodol vec v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. v jeho neprítomnosti.

Odporca vo svojej výpovedi poprel, že by dňa 10.01.2011 na linke č. 21 cestoval bez cestovného lístka, ďalej uviedol, občiansky preukaz nestratil, ani mu ho neodcudzili. Nikdy ho nikomu nepožičal. Linkou č. 21 chodieval, chodí do mesta, ale na ten dátum si nespomína, či konkrétne išiel tou linkou v tom čase ako je uvedené na hlásení o porušení prepravných podmienok. Nemá vedomosť, že by jeho totožnosť bola zisťovaná v prítomnosti príslušníka PZ. Nevie si vysvetliť, ako je možné, že MHD - Dopravný podnik Bratislava, eviduje voči nemu spolu osem neuhradených pohľadávok. Možno bol kontrolovaný revízorom bez lístka cca 15 rokov dozadu, ale určite nie posledných päť rokov. Navrhol, aby súd u navrhovateľa zistil a následne aj zabezpečil záznam z kamerového systému z predmetného dňa, nakoľko podľa jeho názoru v každom spoji číslo 21 je kamera, aspoň teda v tých novších. Je možné, že niekedy v minulosti kontaktoval Dopravný podnik, nepamätá si však presne, nakoľko v tej dobe mal viacero finančných problémov aj s inými inštitúciami, avšak nie je pravda, že by nič neuhradil, nakoľko aj pred súdom predložil tri poštové poukážky o úhrade po 15 Eur, s VS XXXXXXXX.

Súd konštatoval, že v tomto prípade pod týmto VS bol vydaný rozsudok pod sp.zn. 19C/18/2011, čo je zrejmé z písomného vyjadrenia navrhovateľa

Z Hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok navrhovateľa na meno odporcu zo dňa 10.01.2011 súd zistil, že odporca v uvedený deň na linke č. 21o 17,22 hod. na úseku zastávok Štefana Králik a Patrónka podľa hlásenia revízora S., služobné č. XXXX, číslo odznaku XX, cestoval bez cestovného lístka. Prílohou tohto hlásenia je aj kontrolný lístok, z ktorého vyplýva kódové označenie zastávky XXXX, dátum a čas kontroly, číslo vozidla XXXX/X.

Súd vyzval navrhovateľa, aby tento oznámil, či disponuje kamerovým záznamom zo dňa 10.01.2013 z linky MHD č. 21. Na výzvu doručenu dňa 24.04.2013 však do pojednávania konaného dňa 23.05.2013 nereagoval, ani sa nedostavil, svoju neúčast' neospravedlnil. Rovnako sa na termín pojednávania 23.05.2013 nedostavil a neospravedlnil odporca.

Podľa § 760 Občianskeho zákonníka zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas.

Podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona číslo 168/1996 Z. z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov cestujúci je povinný zaplatiť cestovné a na výzvu vodiča alebo iného člena osádky autobusu, alebo revízora sa preukázať platným cestovným lístkom a zaplatiť úhradu (§ 14 ods. 3), ak sa pri kontrole nemôže preukázať platným cestovným lístkom alebo osobnými údajmi potrebnými na vymáhanie cestovného v rozsahu meno a priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo, adresa trvalého bydliska, číslo občianskeho preukazu (cestovného pasu prípadne iného dokladu totožnosti), v prípade nepľnoletého cestujúceho meno a priezvisko zákonného zástupcu, ako aj ďalšie úhrady podľa tarify za poškodenie alebo za znečistenie autobusu.

Podľa § 14 ods. 3 zákona číslo 168/1996 Z. z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov úhrada pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom [§ 9 písm. b)] je dvadsaťnásobok základného cestovného bez príplatkov a zliav; v mestskej autobusovej doprave ju do stonásobku základného cestovného bez príplatkov a zliav určí dopravca v prepravnom poriadku.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z výsledkov vykonaného dokazovania ako aj pripojených spisov 25Ro/1224/2012, 19C/18/2011, 30Ro/2034/2010, 30Ro/1671/2012. Po zhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti, mal súd preukázané, že návrh navrhovateľa bol podaný dôvodne. K tomuto záveru súd dospel na základe zistenia, že odporca dňa 10.01.2011 na linke č. 21 cestoval na úseku zastávok Štefana Kráľika - Patrónka dopravným prostriedkom navrhovateľa a to bez cestovného lístka. V súvislosti s obranou odporcu, že vo vyššie uvedený deň možno cestoval dopravným prostriedkom navrhovateľa, ale revízor ho určite neprichytil, možno uviesť, že jeho obrana nebola úspešná, pretože vo všeobecnosti platí, že aj odporca musí svoje vlastné tvrdenia dokázať, a nie len spochybňovať tvrdenia navrhovateľa. Uplatnením námietky sa odporca stáva z dôkazného hľadiska akoby navrhovateľom v oblasti svojich tvrdení, na ktorých námietku zakladá. Vychádzajúc z prejednávacej zásady ovládajúcej sporové konanie (ten, kto má povinnosť tvrdenia, má i povinnosť uviesť potrebné dôkazné prostriedky, ktorými sa učinené tvrdenia dajú dokázať), bolo teda na odporcovi, aby v konaní navrhol vykonanie dôkazov pomocou ktorých by preukázal opodstatnenosť svojich tvrdení obsiahnutých v obrane proti návrhu. To vyplýva zo všeobecného pravidla, podľa ktorého účastník nesie povinnosť tvrdenia a dôkazné bremeno ohľadne skutočností, na základe existencii ktorej by bolo možné založiť priaznivé rozhodnutie vo veci v jeho prospech. Keďže odporca tak ani po poučení podľa § 120 ods. 4 O.s.p. neučinil, súd po zvážení skutkových okolností veci zistených vykonaným dokazovaním rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 150 ods. 2 O.s.p. tak, že odporcovi ako neúspešnému účastníkovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok za návrh vo výške 16,50 eura a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 29,08 eura.

Čo sa týka výšky trov právneho zastúpenia, ktoré navrhovateľovi v konaní vznikli, navrhovateľ žiadal priznať túto náhradu za 3 úkony právnej pomoci po 16,60 eura + 20% DPH (prevzatie a príprava zastúpenia, pokus o zmier a podanie návrhu) + 3x režijný paušál po 7,63 eura + 20% DPH.

V prvom rade treba uviesť, že úkon právnej služby - pokus o zmier nemožno považovať za úkon právnej služby, ktorý by bol vykonaný v konaní pred súdom (po podaní návrhu) ani v priamej a bezprostrednej súvislosti s ním a takýto úkon nie je ani podmienkou na uplatnenie práva na súde. Preto tarifnú odmenu advokáta spojenú s takýmto úkonom právnej pomoci nemožno považovať za trovy účelne vynaložené na uplatňovanie práva navrhovateľa v prejednávanej veci v zmysle ustanovenia § 137 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. V nadväznosti na uvedené potom, ak by aj neboli splnené predpoklady pre aplikáciu ustanovenia § 150 O.s.p. v prejednávanej veci, bolo možné priznať navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia len za dva úkony právnej pomoci podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z. po 16,60 eura + 20% DPH (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie návrhu) + 2x režijný paušál po 7,63 eura + 20% DPH.

Okrem toho však súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci je na mieste v súlade s ustanovením § 150 ods. 2 O.s.p. pristúpiť k zníženiu náhrady trov právneho zastúpenia, a to z dôvodu, že v prípade prejednávanej veci ide o drobný spor a vyššie uvedené trovy právneho zastúpenia považoval za neprimerané voči uplatnenej pohľadávke. Celkové trovy konania (dva úkony právnej služby, režijný paušál, DPH a súdny poplatok) predstavujú v prejednávanej veci spolu sumu 74,65 eura, žalovaná pohľadávka však iba sumu 50,50 eura. Trovy konania tak predstavujú takmer 150 % uplatnenej pohľadávky. Nemožno pritom odhliadnuť od skutočnosti, že v posudzovanej veci sa jedná o tzv. formulárovú žalobu, teda o návrh, ktorý sa od iných návrhov toho istého navrhovateľa v totožných veciach líši v zásade iba identifikačnými údajmi odporcu a dopravného prostriedku, v ktorom odporca cestoval. Skutkový základ návrhu (s výnimkou dátumu cestovania v dopravnom prostriedku), vrátane právnej argumentácie, ich štylizácia a formálne vyjadrenie sú však prakticky totožné. Za takýchto okolností možno konštatovať, že spísanie takejto formulárovej žaloby predstavuje skôr administratívny úkon, ako vykonanie úkonu právnej služby. Priznanie náhrady trov právneho zastúpenia v plnej výške by nezodpovedalo ani povahe a dĺžke konania, a ani náročnosti a rozsahu poskytovaných právnych služieb, keďže v prejednávanej veci išlo o jednoduchú vec, ktorá z hľadiska vynaloženého úsilia, odbornosti a času právneho zástupcu, nekládla na neho žiadne väčšie nároky.

Možno teda uzavrieť, že uplatnené trovy právneho zastúpenia v prejednávanej veci považoval súd vo vzťahu k uplatnenej pohľadávke za neprimerané, pričom za primerané a zodpovedajúce účelu právneho zastúpenia v prejednávanej veci považoval súd priznanie náhrady trov právneho zastúpenia vo výške zodpovedajúcej jednému úkonu právnej služby. Na podporu správnosti záverov, z ktorých súd vychádzal pri určení primeranej výšky náhrady trov právneho zastúpenia, súd dáva do pozornosti tiež nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I.ÚS 3923/11 zo dňa 29.03.2012, v ktorom ústavný súd dospel k obdobným záverom, ako súd v prejednávanej veci.

S poukazom na vyššie uvedené súd priznal navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia len vo výške 29,08 eura.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava IV na Krajský súd v Bratislave.

Odvolanie proti rozsudku musí obsahovať všeobecné náležitosti každého podania podľa § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, podpísané datované, v dostatočnom počte rovnopisov a s prílohami, v opačnom prípade bude rovnopis s prílohami vyhotovený na trovy účastníka), a náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p. (proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozsudkom, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.